

Arrest

**nr. 174 365 van 8 september 2016
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 14 september 2011, werd op 29 november 2013 ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.09.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:
EZ (R.R.: xxx), geboren te Skopje op (...)1962*

ES (R.R.: xxx), geboren te Skopje op (...)1959

+ zoon

EA (R.R.: xxx), geboren te Bocholt, Duitsland, op (...)1993

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

adres: (...) 3971 LEOPOLDSBURG

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 09.11.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door EZ die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-adviseur d.d. 28.11.2013)

Derhalve

1) *kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

2) *kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

De huidige beslissing betreft de aanvraag 9ter d.d. 14.09.2011, die betrekking heeft op de medische toestand van EZ. Betrokkenen hebben echter na de indiening van de aanvraag medische attesten voorgelegd op naam van ES; deze laatste kunnen niet in overweging genomen worden in het kader van de huidige beslissing. Het staat betrokkenen echter vrij een nieuwe aanvraag conform art. 9ter in te dienen opdat deze medische elementen op naam van ES eveneens in overweging zouden genomen worden.

Gezien de asielprocedure van betrokkenen nog lopende is (13qq nog niet afgeleverd), verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkenen werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1 tot en met 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Zij betogen:

"Eerste onderdeel

Doordat de bestreden beslissing zelf geen precieze beschrijving bevat van de ziekten die worden ingeroepen door verzoekster ter staving van haar aanvraag ogv artikel 9 ter maar zich beperkt tot de algemene bepaling "het aangehaalde medisch probleem"; Dat de motivering van de bestreden beslissing volstrekt stereotiep is en niet toelaat om ook maar enig verband te leggen met het individuele voorliggende geval. Terwijl artikel 9 §1 als volgt luidt : (...). Terwijl de overheid bij het nemen van haar beslissingen zorgvuldig dient te werk te gaan en rekening dient te houden met alle relevante gegevens; Dat het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat zij zich baseert op correcte feitelijke gegevens, op volledige gegevens en dat zij deze correct beoordeeld. Terwijl in casu niet uit de bestreden beslissing zelf duidelijk blijkt op welke ziekte(s) men zich baseert. Terwijl de uitdrukkelijke motiveringsverplichting vereist dat in de akte zelf de juridische en feitelijke overwegingen opgenomen worden die aan de

beslissing ten grondslag liggen en dit op een voldoende wijze. Dat ook dit vereiste minstens vraagt dat de juiste feitelijke gegevens zouden opgenomen worden in de bestreden beslissing, hetgeen in casu manifest niet het geval is geweest. Terwijl de enkele verwijzing naar "het aangehaalde medisch probleem" in de bestreden beslissing, verzoekster niet voldoende toelaat om met kennis van zaken een beroep in te dienen omdat zij niet in staat wordt gesteld om te begrijpen op welke feitelijke gegevens de beslissing is genomen en zij er hoogstens naar kan gissen; ook voor de Raad betekent dit een onmogelijkheid om met zekerheid de controle van de feiten uit te voeren. Terwijl hoe dan ook in de gehele motivering geen enkele verwijzing staat naar een individueel gegeven van het dossier (behalve een naam) en deze beslissing vrijwel volledig abstract is." Er werden medische elementen aangehaald door EZ die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-adviseur dd 28/11/2013)." Terwijl bovendien het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de administratie haar beslissingen zorgvuldig voorbereid en zelf verantwoordelijk blijft in laatste instantie voor de inhoud ervan; dat heel duidelijk blijkt dat zij dit niet doet en op 29/11/2011 de besluiten van het advies van 28/11/2013 klakkeloos overneemt, zonder de moeite te doen, of zonder dat minstens uit de bestreden beslissing blijkt dat zij enige moeite of inspanning heeft gedaan om dat advies zelf te ontleden; dat zij het zelfs niet nodig achtte om toch enigszins concrete gegevens uit dat advies te lezen en over te nemen in haar beslissing.

Tweede onderdeel

Doordat noch de bestreden beslissing, noch het advies van de raadgevend geneesheer, en voor zover dit wordt aanvaard als deel uitmakend van de bestreden beslissing, een onderzoek voeren naar de vraag of de ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoekster; dat de bestreden beslissing deze stelling zonder meer poneert; dat noch in de overwegingen, noch in de conclusie van het advies een enkele verwijzing naar dat onderdeel van artikel 9 ter staat; Dat deze stelling manifest indruist tegen de in het medische dossier aanwezige gegevens; Dat deze stelling hoe dan ook geen rekening houdt met alle gegevens van het dossier, en ook niet redelijkerwijze kon afgeleid worden uit die gegevens; Dat het advies uitsluitend de vraag viseert of er een reëel risico bestaat op onmenselijke of ontorende behandeling indien er geen afdoende behandeling is in het land van herkomst. Terwijl artikel 9 ter duidelijk inhoudt dat er antwoord dient verstrekt te worden op twee vragen, en dat ook de raadgevend geneesheer deze twee vragen moet onderzoeken, namelijk :

Enerzijds

Of betrokkene op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit

En Anderzijds

Of betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst. Terwijl de wet duidelijk is; terwijl in casu blijkt uit de overwegingen van de raadgevend geneesheer dat hij op geen enkel ogenblik de eerste vraag nader heeft onderzocht maar zich in zijn "conclusie" beperkt tot het stellen dat "Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Dat de bestreden beslissing weliswaar ook vermeldt dat "7) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, Doch dit is louter een stelling die op geen enkele wijze werd onderzocht. Terwijl trouwens uit de verschillende medische attesten blijkt dat verzoekster :

-lijdt aan een zware depressie en schizo affectieve stoornis met zware psychotische opstoten waarbij zij onmogelijk alleen kan blijven en er altijd iemand voor haar moet zorgen (zelfverwaarlozing, voedselinname, medische intoxicatie vrijwillig of onvrijwillig, valpartijen met letsels, agressieve uitbarstingen enz); het spreekt trouwens voor zich dat een persoon die psychotisch is een ziekte heeft die een risico inhoudt voor zijn fysieke integriteit en eventueel voor zijn leven omdat alle realiteitszin ontbreekt. Terwijl trouwens in o.a. het medisch attest van Dr D. dd 11/7/2011 en 21/12/2011 staat dat verzoekster al 6 suïcidepogingen achter de rug en mantelzorg permanent vereist is; ook Dr A. bevestigt het bestaan van zelfmoordpoging in. Terwijl eveneens wordt bevestigd, in tegenstelling tot hetgeen in het advies van de raadgevend arts staat, dat zij NIET kan reizen. Terwijl dus vaststaat dat deze ziekte per definitie een gevaar inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoekster; dat de bestreden beslissing minstens diende te motiveren waarom zij meent dat dit niet het geval is in casu;

Terwijl trouwens de stelling dat het vermelde risico inherent is aan elke depressie kant noch wal raakt en niets afdoet aan de realiteit ervan; dat dit des te meer knelt nu verzoekster wel degelijk verschillende pogingen achter de rug heeft, terwijl dit klaarblijkelijk wordt ontkend; (zie attest dd 11/6/2012 met bijlage ivm een spoedopname op 17/6/2012 wegens medicamenteuze intoxicatie, met verslag aan Dr. A. op 21/6/2012 (zie fax aan dvz dd 19/12/2012.) ; hoog risico op zelfdoding.(attest dd 28/9/2012) en klaarblijkelijk een attest gebruikt dat niet correct werd ingevuld om op één plaats wel te vermelden dat "betrokkene geen voorgeschiedenis heeft van zelfmoordpogingen" (zie verslag van een consult op

spoedgevallen dd 21/6/2012, hetgeen trouwens wordt tegengesproken in een ander verslag van diezelfde datum. Dat reeds bij het indienen van de aanvraag op 14/9/2011 een stuk 6 werd gevoegd ivm een spoedopname nav een medicamenteuze intoxicatie waarbij bevestigd werd dat dit een zevende poging zou zijn. (zie aanvraag met bijlagen Nr. 6) Terwijl de raadgevend geneesheer manifest niet alle relevante en pertinente objectieve medische gegevens beoordeelde, laat staan ze bewust of onbewust achterwege liet in zijn advies, die nochtans in het administratief dossier zaten en manifest niet op zorgvuldige wijze zijn beslissing heeft voorbereid, noch onderzocht; dat ook de administratie geen enkele moeite deed om deze lacunes alsnog recht te zetten, laat staan het advies na te lezen voor verificatie. Terwijl uit deze enkele bijkomende gegevens manifest blijkt dat verzoekster wel degelijk - zelfs actueel- lijdt aan een ziekte die direct levensbedreigend, zo niet minstens bedreigend is voor haar fysieke integriteit, nu zij totaal niet autonoom is voor geen enkele activiteit van het dagelijkse leven zoals inname van voedsel, vloeistof, medicatie enz Terwijl men daarbij nog moet rekening houden met het gegeven dat zij inderdaad zwaar ziek is met psychotische opstoten, die aldus de psychiaters, snel kunnen leiden tot decompensatie met agitatie, en agressie tegen zichzelf en/of anderen, zelfmoord(poging). Terwijl manifest lichtzinnig over de eerste vraag die gesteld wordt in het kader van artikel 9 ter werd overgegaan doch dat uit een zorgvuldige lezing en analyse van de medische gegevens blijkt dat deze zware psychische ziekte wel degelijk een risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoekster; Terwijl de ratio van de wet duidelijk is : enerzijds zijn er ziektes die een risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit, anderzijds zijn er ziektes die een reel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate /behandeling is in het land van herkomst hetgeen manifest duidt op een risico naar de toekomst en bij stopzetting van of onderbreking van een adequate behandeling. Terwijl in beide gevallen het woord risico eveneens van belang is daar het geen absolute zekerheid vereist maar wel een -hoge- waarschijnlijkheid. Terwijl de opeenvolgende behandelende psychiaters duidelijk hebben bevestigd dat er verschillend zelfmoordpogingen zijn geweest, maar dat de raadgevend geneesheer daar niet op ingaat; dat er een reëel risico bestaat voor het leven of de fysieke integriteit bij de ziekte zoals ze zich thans voordoet en dit mede door het volstrekt ontbreken van enige autonomie bij een ernstig psychisch zieke persoon die permanent onder toezicht staat van haar echtgenoot.

Derde onderdeel

Doordat de bestreden beslissing, minstens het advies van de raadgevend geneesheer, en voor zover dit wordt aanvaard als deel uitmakend van de bestreden beslissing, geen diagnose weerhoudt van de ziekte en het houdt op "psychiatrische problematiek" en ook geen overzicht geeft van de medicatie die in concreto beschikbaar en toegankelijk moet zijn om te beantwoorden aan de vereiste van het bestaan van een adequate behandeling in het land van herkomst. Doordat de bestreden beslissing het onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 9 ter Vw reduceert tot het louter bevestigen van enerzijds een algemene en stereotype (vast)stelling inzake de beschikbaarheid, namelijk dat de nodige antidepressiva en antipsychotica bestaan in Macedonië, alsook psychiaters voor de medicamenteuze behandeling en de opvolging van de psychiatrische problemen en hiervoor verwijst naar 1 bron. Doordat de bestreden beslissing ook inzake de toegankelijkheid van zorgen en opvolging de objectieve informatie niet correct vermeldt/gebruikt en manifeste beoordelingsfouten maakt door te stellen

-dat de ziekteverzekering universeel is en verzoekster de vereiste zorgen kan bekomen; -dat zij geen bronnen vermeldt om aan te tonen dat de toegankelijkheid van Roma tot de gezondheidszorg wel problematisch is

-dat zij geen bewijs neerlegt van arbeidsongeschiktheid en dus zelf kan instaan voor de kosten

Terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid haar beslissingen grondig voorbereid en bij het nemen van haar beslissingen rekening houdt met alle relevante gegevens van de zaak en haar besluiten ook redelijk moet stoelen op die gegevens in deze eveneens geschonden blijkt; Terwijl hoe dan ook noodzakelijk is om allereerst te identificeren over welke medicatie men het heeft alvorens een uitspraak te doen over de beschikbaarheid van de vereiste zorgen. Terwijl - wat betreft de beschikbaarheid van de vereiste zorgen- na verificatie blijkt dat een verwijzing naar informatie van SOS International allerm minst pertinent, laat staan afdoende is, nu dit een private commerciële organisatie blijkt te zijn die weliswaar in 70 verschillende landen klinieken bezit en een netwerk van urgentiecentra heeft (zoals vermeld in de voetnoot), doch die als doel heeft organisaties en privé-leden medische verzorging te bieden wereldwijd en ervoor te zorgen dat die zorg internationale standaarden bereikt; de informatie dat er medicatie en psychiaters zijn in Macedonië, dient dus door verzoekster geverifieerd te worden in het dossier omdat niet duidelijk is wat hiermee bedoeld wordt, maar hoogstwaarschijnlijk betekent het dat dit voor haar leden kan verschaft worden; Hoe dan ook kan men zich niet baseren op dergelijke eenzijdige informatie om te kunnen hardmaken dat voor alle burgers in Macedonië voldoende medicatie en medisch gespecialiseerd personeel aanwezig is om de "vereiste zorgen te bieden", dat er slechts 1 bron wordt vermeldt; Terwijl met betrekking tot de toegankelijkheid eveneens stereotype en onjuiste informatie wordt vermeld nu verzoekster wel degelijk aanvoert :

-in haar fax dd 27/7/2012 (stuk 4 tot 6) dat er weinig vooruitgang is gemaakt door de Macedonische autoriteiten ivm de inclusie van Roma (huisvesting, scholing) en dat ook op het terrein van medische psychische zorg; hoe dan ook dient de administratie zorgvuldig informatie te vergaren omtrent de actuele toestand; terwijl uit het recent verslag van ERRC - dat bevestigt dat de Roma de meest gediscrimineerde etnische groep in Macedonië blijft- blijkt dat de implementatie van het "Roma Decade National Action Plan "van 2005 op datum van 2013 slechts voor 8% is gerealiseerd ((4, p. 16) en dat ook de in de bestreden beslissing aangehaalde anti-discriminatie wet problematisch is ,waarbij het lage aantal van klachten uit de Roma gemeenschap bovendien wijst op lage informatie in dat milieu omtrent de anti-discriminatiewetgeving (p 14); Terwijl de stelling van de administratie dus niet gebaseerd is op de aangevoerde elementen, noch blij geeft van enig zorgvuldig onderzoek naar de reële situatie op het terrein voor mensen afkomstig uit die Roma gemeenschap.

-dat verzoekster absoluut arbeidsongeschikt is (zie attest dd 21/12/2011 van Dr. D.); dat trouwens elke dokter die redelijk is, en zelfs een niet arts, niet anders kan dan vaststellen dat iemand met dergelijke zware psychische aandoening (psycho affectieve stoornis met psychotische opstoten en zware depressie, die permanent onder toezicht en mantelzorg moet staan) onmogelijk nog geschikt kan zijn voor de arbeidsmarkt; Dat er dus een manifeste beoordelingsfout wordt gemaakt. Terwijl tenslotte nogmaals bij gebreke aan identificering van de vereiste medicatie niet wordt nagegaan of deze wordt terugbetaald in concreto, want uiteraard zal er een lijst bestaan met terugbetaalde medicatie en/of niet terugbetaalde medicatie; Terwijl de beslissing niet zorgvuldig werd genomen. Terwijl uiteraard ook de motiveringsplicht vereist dat op alle belangrijke elementen correct en adequaat wordt geantwoord, quod non. Terwijl de Raad voor Vreemdelingen in het kader van zijn wettigheidstoezicht moet onderzoeken of de beslissing in redelijkheid wordt gemotiveerd en genomen; Uit al het voorgaande blijkt dat dit niet het geval is."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Bij lezing van de toelichting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen daarin inhoudelijke kritiek leveren, het weze vanuit louter feitelijk oogpunt, het weze vanuit het oogpunt van het materieel recht, en daarbij blij geven kennis te hebben van de motieven, vervat in de bestreden beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetbepaling, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gemotiveerd waarom de aanvraag ongegrond verklaard wordt. De bestreden beslissing gaat aldus in op de door hun aangehaalde elementen en neergelegde bewijsstukken.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Op grond van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door *"de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft"*.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat het niet aan de Raad toekomt om zich in de plaats van de behandelende ambtenaar-geneesheer te stellen en de medische toestand opnieuw te gaan beoordelen. Het enkele feit dat verzoekers het niet eens zijn met de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is genomen op basis van het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 28 november 2013 dat samen met de bestreden beslissing aan verzoekers ter kennis werd gebracht. Het wordt geacht deel uit te maken van de bestreden beslissing. In zijn advies stelde de ambtenaar-geneesheer wat volgt:

"Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 51-jarige dame psychiatrische problemen heeft evenals schouderpijn en pijn te hoogte van de onderrug.

De pijn (schouder en onderrug) houdt geen risico in voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. De behandeling is symptomatisch; de eventuele afwezigheid ervan in het thuisland betekent dan ook niet dat betrokkene onmenselijk of vernederend zou worden behandeld..

We weerhouden wel de psychiatrische problematiek.

Het vermelde risico op zelfdoding is inherent aan elke depressie. Betrokkene is inmiddels gestabiliseerd met de medicatie.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Macedonië Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (...)

- Informatie afkomstig van International SOS van 22/06/2012 met uniek referentienummer BMA-4133 Betreffende de medicamenteuze behandeling/opvolging voor de psychiatrische problematiek, uit (1) blijkt dat er in Macedonië psychiaters zijn evenals de nodige antidepressiva en antipsychotica.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Macedonië.

Allereerst kan een verblijfsrecht niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen lopen. (...)

De ziekteverzekering in Macedonië is universeel en de hieronder gedekte zorgen zijn zeer omvattend. Of verzoeker nu werknemer, zelfstandige of uitkeringsgerechtigde is, hij of zij zal gedekt zijn door de ziekteverzekering. De zorg wordt verschaft via drie sporen (...)

Ook de gezondheidszorgen voor mensen met geestelijke aandoeningen worden geleverd op deze drie niveaus en genieten nu de nodige politieke aandacht en engagement.

Een deel van de kosten van medisch zorgen dient door de patiënt betaald te worden. Deze kosten lopen maximaal op tot 20 procent van de kost van de medische dienst of de medicijnen. (...)

Om een werkloosheidsuitkering te ontvangen moet men een betaalde functie hebben uitgeoefend gedurende een ononderbroken periode van 9 maanden, of in geval van onderbreking (...). In het geval zij er niet in zou slagen inkomen uit arbeid te verwerven, kan betrokkene dan genieten van de uitkering van een bestaansminimum afhankelijk van zijn situatie.

(...) De discriminaties die specifiek gevisieerd worden, zijn onder andere discriminaties op basis van etnische herkomst. Mensen die menen dat ze het slachtoffer zijn geworden van een discriminatie, kunnen klacht indienen bij de commissie. Als de klacht gegrond is dat de persoon of instelling die ze begaan heeft, gedwongen worden de discriminatie ongedaan te maken; Dit toont niet alleen dat de Macaronische regering zich bewust is van mogelijke problemen van discriminatie, maar dat ze ook de mogelijke slachtoffers ervan de middelen geeft om hun rechten, bijvoorbeeld op het vlak van toegang tot de gezondheidszorg af te dwingen wanneer nodig.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. (...) Bovendien verklaarde betrokkene in haar asielaanvraag dat haar meerderjarige dochter, broers en zus zich in Macedonië bevinden."

Dit advies, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en dat onder gesloten omslag samen met de beslissing aan de verzoekende partijen werd overhandigd, dient te worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing.

Uit het advies van 28 november 2013 blijkt, in tegenstelling tot wat verzoekers stellen, dat de twee voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet wel werden onderzocht. Enerzijds

stelt de ambtenaar-geneesheer dat de aandoeningen zoals beschreven in de medische attesten en waarbij hij preciseert dat het gaat om psychiatrische problemen, schouderpijn en pijn ter hoogte van de onderrug, geen reëel risico inhouden voor het leven en de fysieke integriteit en anderzijds beoordeelt de ambtenaar-geneesheer de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van behandeling in het land van herkomst enkel voor wat betreft de psychiatrische problematiek, daar hij de beschreven pijn niet weerhoudt en oordeelt dat de eventuele afwezigheid van de behandeling ervan in het thuisland niet betekent dat verzoekers onmenselijk of vernederend zouden worden behandeld. Bovendien komt het aan de ambtenaar-geneesheer als enige toe die beoordeling te maken en is het loutere feit dat verzoekers het niet eens zijn met het advies niet van die aard de bevindingen van de ambtenaar-geneesheer te ondergraven.

In de bestreden beslissing wordt expliciet verwezen naar het advies van de ambtenaar-geneesheer en het advies werd samen met de bestreden beslissing overhandigd aan verzoekers. Het advies maakt integraal deel uit van de beslissing, waardoor verzoekers' stelling dat de verwerende partij het advies diende over te nemen of te ontleden, niet dienstig is.

Waar verzoekers stellen dat uit de attesten zou blijken dat verzoekster lijdt aan een zware depressie en schizo affectieve stoornis, dat mantelzorg vereist is en dat het bestaan van een zelfmoordpoging werd bevestigd, gaan zij voorbij aan de inhoud van het advies en meer bepaald aan de vaststelling dat de psychiatrische problematiek weerhouden werd door de ambtenaar-geneesheer, reden waarom voor die aandoening een onderzoek werd gevoerd naar de behandelingsmogelijkheden in het herkomstland.

Verzoekers betogen dat verzoekster niet kan reizen en dat niet zomaar kan worden beweerd dat het vermelde risico op zelfdoding inherent is aan elke depressie, daar uit een attest gevoegd bij de initiële aanvraag zou blijken dat er reeds voor een zesde keer een poging werd ondernomen. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat de ambtenaar-geneesheer overging tot de stelling dat het risico op zelfdoding inherent is aan elke depressie, afleidende dat verzoekster inmiddels gestabiliseerd is door de medicatie. Daar verder uit de uiteenzetting blijkt dat de ambtenaar-geneesheer vaststelde dat de medicatie beschikbaar en toegankelijk is in het herkomstland en hij oordeelde dat het risico op zelfdoding inmiddels gestabiliseerd is door de medicatie, is het niet kennelijk onredelijk te oordelen dat verzoekster kan reizen.

Uit een verdere lezing van het advies blijkt dat de ambtenaar-geneesheer wat betreft de nodige medicatie antidepressiva en antipsychotica, nagegaan is of deze verkrijgbaar zijn in Macedonië. Verder heeft hij ook, met verwijzing naar de bron die hij consulteerde, vastgesteld dat er psychiaters beschikbaar zijn. Aldus blijkt dat de ambtenaar-geneesheer een concreet onderzoek heeft gevoerd naar de beschikbaarheid van de vereiste medische zorgen in het herkomstland. Uit de loutere bewering dat een verwijzing naar één bron onvoldoende is, kan niet worden afgeleid dat dit onderzoek te algemeen was of niet voldoende was. Immers, verzoekers brengen geen concrete elementen bij waaruit zou blijken dat de informatie die verkregen is uit de bron International SOS, niet waarachtig zou zijn.

Wat de toegankelijkheid van de vereiste medische zorgen betreft, wordt in de bestreden beslissing verder aangegeven dat de ziekteverzekering in Macedonië universeel is en de gezondheidszorgen voor mensen met geestelijke aandoeningen op drie niveaus omvat. Er wordt aangegeven dat een deel van de kosten voor medische zorgen door de patiënten zelf dient te worden gedragen, doch dat deze kosten maximaal oplopen tot 20 procent van de kostprijs en hierbij rekening wordt gehouden met de sociale toestand van de patiënt. Verder wordt aangegeven dat niet blijkt dat verzoekster arbeidsongeschikt zou zijn en dat zij zelfs indien zij geen arbeid zou kunnen verrichten nog steeds beroep kan doen op een uitkering van een bestaansminimum. Tevens wordt aangegeven dat verzoekster zelf verklaarde bij haar asielaanvraag dat haar meerderjarige dochter, broers en zus zich nog in Macedonië bevinden. Daarnaast wordt ingegaan op de aangehaalde discriminatie van Roma zigeuners en gewezen op de Commissie ter bescherming tegen discriminatie en de wet ter preventie van en bescherming tegen discriminatie. Tenslotte wordt gesteld dat verzoekers ook een beroep kunnen doen op het reïntegratiefonds van de Internationale Organisatie voor Migratie, dat ontworpen is om een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken door mensen bij te staan bij het vinden van inkomensgenererende activiteiten.

Verzoekers betogen op algemene wijze dat niet kan worden nagegaan of de medicatie zal worden terugbetaald, doch weerleggen hiermee voormelde motivering niet waarin onder meer ook wordt aangegeven dat verzoekster eventueel beroep zal kunnen doen op vrijstellingen van de bijdrageplicht

dan wel op uitkeringen, dat zij kan werken en dat niet blijkt dat zij eventueel tijdelijk geen beroep kan doen op financiële hulp van familie of vrienden, daar haar familie nog in Macedonië aanwezig is.

Met hun betoog maken verzoekers geen schending aannemelijk van de door hen opgeworpen bepalingen en beginselen van het behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC